

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1249/2025
14.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди 1К. 63/25 од 25.04.2025. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1. 176/25 од 09.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди 1К. 63/25 од 25.04.2025. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1. 176/25 од 09.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди 1К. 63/25 од 25.04.2025. године окривљени АА, поред окривљеног ББ, оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 7 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.02.2025. године па до упућивања у установу за издржавање казне. Привремено одузети предмети од окривљеног АА и окривљеног ББ су враћени окривљенима, у складу са чланом 151. ЗКП и одлучено је о трошковима поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 3Кж1. 176/25 од 09.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Основног суда у Кикинди 1К. 63/25 од 25.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због неправилне одлуке о кривичној санкцији приликом примене члана 55а, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, ускраћеног права на одбрану и „супротног разматрања мојих навода у жалби“ од стране другостепеног суда у Зрењанину, са предлогом да „веће Врховног суда размотри

наводе овог захтева у складу са законом и донесе правичну и на закону засновану одлуку о пресуди на основу наведених чињеница и околности, које сам Вам навео...”.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно је да је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Како је, у конкретном случају, окривљени АА захтев за заштиту законитости поднео лично, а не преко браниоца, то је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић